

La setmana

DEL 25 D'ABRIL A L'1 de MAIG

EL BARCARÈS
Dia 30. Trobada al Taller de Restauració del futur Port-Museu de la Vela Llatina. Organitza la Casa Pairal de Perpinyà.

PERPINYÀ
Cap de setmana. Al Convent dels Mímnims. Jornades sobre el futur de l'Eix Mediterrani. Organitza la UCE.

LLEIDA
A partir de divendres 29. Al Pavelló Nou, Celebració de l'edició d'enguany de la fira Expolleida.

GIRONA
28. Jornades de Logística. Per les Universitats de Girona i Perpinyà.

SANT FELIU DE CODINES
Dissabte 30. 7.30 h. Centre Cívic La Fonteta.

Heribert Barrera parla de la independència de Catalunya.

BARCELONA
De dilluns a Divendres. Club d'Amics Unesco. Setmana d'Homenatge a Josep Maria de Sagarra. Actes cada dia a les 19.30.

CALVIA
De dimecres 27 a divendres 30 d'abril. A l'Hotel Bonanza. Sessions del I Congrés de Pediatres de Llengua Catalana.

VALENCIA
Del 28 d'abril al 8 de maig. Als Jardins dels Vivers. 25a Fira del Llibre. Organitza el Gremi de Llibrers de València.

LES USERES
Divendres 29 i dissabte 30, els dotze pelegrins faran els 80 quilòmetres que separen Les Useres de Sant Joan de Penyagolosa.

PALMA
Dia 29. Universitat. Fèlix Pons se sotmetrà a una conferència de premsa de pràctiques dels alumnes del *master* de periodisme.

BALNEARI DE BELLÚS
Diumenge 1 de maig. 10.30 h, Trobada ciclista de la Vall d'Albaida. Organitzen les APES.

CARLET
Dijous 28. 22 h. Associació Cultural Carlet Sant Remo (c/ Major 7). Vicent Garcés parla de la situació a Cuba.

Podeu enviar les vostres convocatòries al fax 93-323 35 41.

SUD-ÀFRICA

Del 26 al 28 d'abril. Celebració de les primeres eleccions generals multirracials. (Article en la pàgina 38.)

LA HAIA

Del 25 d'abril al 13 de maig. Tercera sessió del Tribunal Intrnacional sobre crims a l'ex-Iugoslàvia.

ITÀLIA

25 d'abril. Manifestacions de distint signe commemoraran el 49 aniversari de la mort de Mussolini.

FLORÈNCIA

Del 26 d'abril a l'1 de juliol. Maig Musical Florentí. Informació al telèfon 39 0 55 211158.

MANCHESTER

Del 27 d'abril a l'1 de maig. Royal Northern College of Music. Festival Internacional de violoncel.

NOVA YORK

Dilluns 25. Madison Square Garden. Lliurament dels premis The Source als millors interprets de *hip-hop*.

Errors i crims

L'últimàtum occidental amb motiu del setge de Sarajevo ha propiciat, a parer de Pere Vilanova, un seguit de desficacis que han acabat amb els fets de Gorazde.

Capitulació sense condicions, aquest podria ser el resum dels esdeveniments dels darrers dies a la ciutat de Gorazde, una de les sis anomenades "zones de seguretat" creades per una resolució de Nacions Unides de fa un any. Aquestes zones de seguretat no han estat sinó grans camps de concentració a cel obert, encerclats i controlats pels serbis, i només per ells. Ironia suprema, els serbis, en prova de bona voluntat, han deixat passar l'ajut humanitari amb comptagotes –sobretot a Gorazde, Zepa i Srebrenica–, però només menjar. Ni material de construcció d'habitatges, ni medicaments, ni combustible, ni res més. Camps de concentració a cel obert on el manteniment de la població ha anat a compte d'Acnur i de la solidaritat internacional, que a més han alimentat els agressors, perquè aquests acostumen a quedar-se entre un quinze i un cinquanta per cent del contingut de cada comboi.

Capitulació sense condicions de l'ONU, de l'OTAN i, ja de molt abans, de la mateixa Unió Europea, que paguen ara els errors encadenats sense parar des de 1991, i en particular els malentesos de la "solució Sarajevo" del passat mes de febrer. Efectivament, tot i que aquella solució, basada en un ultimàtum –per fi un de creïble!– va permetre aturar la massacre de Sarajevo, no era més que una solució parcial, temporal i incompleta. Almenys per cinc motius.

El primer, és que l'ultimàtum no exigia l'aixecament del setge serbi de Sarajevo, sinó únicament la fi dels bombardejos, però per entrar a la capital s'ha de continuar passant diversos controls (*check points*) dels serbis, i en el d'Ildiza, a les portes de la ciutat, van desaparèixer fa dues setmanes onze voluntaris francesos humanitaris de Première Urgence, civils i desarmats, ni tan sols membres d'Acnur o Unprofor. Ara són hostatges que poden pagar per un eventual atac aliat contra els agressors de Gorazde.

El segon motiu és l'enfocament erroni –políticament i militarment– de les pos-

Radoban Karadzic i Ratko Mladic. Els serbis burlen les resolucions de l'ONU.

sibles represàlies internacionals: únicament les armes pesants, i només aquelles situades als voltants de la capital, com si el formidable arsenal militar, logístic i de transports dels serbis a la resta de Bòsnia tingués de cop una mena de bula. Hi ha objectius militars molt més importants, molt ben localitzats, molt vulnerables i que farien molt de mal a Karadzic i Mladic, com per exemple tot allò que lliga Bòsnia amb Sèrbia, d'on ve fins la darrera gota de combustible i municions que ara massacren Gorazde.

Tercer motiu d'error, un dels més greus. Quan es va formular l'ultimàtum a finals de febrer, quedaven fora de l'amenaça totes les forces sèrbies que no eren a Sarajevo. Es va denunciar el transport de tancs i canons a altres fronts, com ara Gorazde. No va servir de res, i els serbis només van lliurar una part simbòlica del seu arsenal, que a més han recuperat parcialment amb tota impunitat aquests dies.

En quart lloc, en exigir que les forces lleials al Govern legítim de Bòsnia lliuressin també les seves poques armes semipesants, la comunitat internacional –obsessionada per una molt estranya noció d'equitat– tractava per igual agressors i víctimes, i debilitava proporcionalment molt més aquests darrers. Políticament absurd, militarment criminal, moralment inacceptable, aquest és el judici que mereix una decisió així.

Finalment, mantenint l'embargament d'armament a totes les parts, com si afectés per igual a tots, i en perjudici dels més elementals principis del dret internacional, l'ONU, l'OTAN i companyia s'aferren a una política que ens porta a tots –i no només Sarajevo– de desfeta en desfeta fins al desastre total.

Quanta gent més ha de morir a Gorazde perquè algú, finalment es "decideixi a decidir" alguna cosa de consistent?

Pere Vilanova